

FERNANDEL HAT ARCA

Nem szokványos történet: egy agg atya öt ikerfiának felkutatására indul a keresztapa, hogy a fiúkat szülőfalujukban megünnepeljék. Ettől az országos hírű eseménytől ugyanis a falucska idegenforgalmának fellendülését várják. A keret öt mesét fog össze.

A film legjellemzőbb tulajdonsága: az ötletgazdagság. Szinte nem múlik el perc anélkül, hogy a vásznon ne történnék valami váratlan, szatirikus, humoros fordulat. S a kacagtató képeket szellemes, érdekes dialógusok kísérik. A »gegek« rendkívül változatos, látványos jelenségekben csatannak s mégis — mindez nem elég. A film olykor vontatottnak hat, a néző szinte gyorsítani szeretné a tempót. Pedig nem lassú a film üteme. A baj az, hogy a sok — kevés. Az öt mese ugyanis sok. De egy-egy mese szála túl vékony, probléma- és konfliktus-szegény. Ezért egyik ikerfiú életébe sem tudja magát a néző igazán beleélni. Hiszen, mire a szépségzalton-tulajdonos ebédelni indulna a feleségével és a maharadzsával — miközben a kieresztett fehéregerektől kétségbeesetten menekülnek a szépüni vágyó pucér hölgyek —, már elhagyjuk őket, hogy a szegény, de sokgyermekes ablakmosó gondjaival ismerkedjünk. A lelkeklinikát vezető újságíró megold egy felvázolt szerelmi problémát, amely éppen vázlatossága miatt ugyancsak nem köt le eléggé. A bolond plébános már csak skicc. A hajóskapitányt egy nagyszerűen megrendezett szatirikus, izgalmas hazardjáték közben ismerjük meg, de hiába érdekelne tovább az ő sorsa is: — el kell válnunk tőle.

Persze, mindezzel együtt sokat nevetnek a nézők az öt ikerfivér esetein, s még a film legvégére is jut egy ötlet: az ablakmosónak az úrnepség közben hatosikrei születnek, s ezzel örökre megalapozza családját és szülőfaluja jóhírnevét. Fernandel a tőle megszokott emberiekhöz képest, humoros, könnyeztető és nevetető alakítást nyújtja mind a hat szerepében.

CSENDES

Ez a zenés komédia abból a sokszor megírt, de mégis kitűnő vígjátéki helyzetből indul ki, hogy egy csinos fiatalembernek és egy csinos fiatal leánynak a lakáshivatal tévedésből ugyanazt a lakást utalja ki. Ebből az alapállásból szikrázóan szellemes vígjátéki helyzetek alakulhatnak ki, de ezekkel a helyzetekkel a *Csendes Otthon*, sajnos, adós marad. Másfelől azt elvicedlőnek a színészek, aztán vége a filmnek.

Már nagyon sok jól induló alkotás futott zátonyra azért, mert résztvevői »erejüket meghaladó feladatra vállalkoztak«. Erre a filmre a fordítottja igaz; mindenki túl kicsi fába vágta a fejszéjét. A szövegíró *Szántó Armand* és *Szécsén Mihály* nem sok alkalmat adott *Bán Frigyesnek* arra, hogy képességeit megcsillogtassa; ennél fogva a színészek is csak emelgetik szárnyukat, de fölrepülni nem bírnak. *Zenthe Ferencről*, *Ungvári Lászlóról*, *Psota Irénről* és a többiekről csak azt érezzük, hogy be jól játszmának, ha hagynák őket; a szép megjelenésű *Galambos Erzsiről* még ezt sem.

A viccek régi viccek, de viccek; ennél fogva a közönség jól mulat. Ettől senki kedvét sem szabad elvenni — de nem árt figyelmeztetni arra, hogy jó vígjátékon, fordulatos cselekményen, humoros jellemeiken és szellemes párbeszédiken is jól mulatna a közönség. Mi azt hisszük, még sokkal jobban.

P. Zs.

Ö. I.

Fernandel — az agg atya és öt ikerfia!

a szépségzalontulajdonos...

az ablakmosó...

»Nicole néni« az újságíró...

a plébános...

a hajóskapitány...